

Sygn. akt IV U 48/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 marca 2016r. w S.

odwołania A. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 27 listopada 2014 r. Nr (...)

w sprawie A. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty rodzinnej

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 48/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 listopada 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., na podstawie art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.), odmówił A. M. prawa do renty rodzinnej po zmarłym ojcu M. M., ponieważ nie spełnia warunków określonych w art. 68 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy, tj. nie jest całkowicie niezdolny do pracy co ustalił komisja lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 21.11.2014 r.

Odwołanie od ww. decyzji złożył ubezpieczony A. M., wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie mu prawa do renty rodzinnej od dnia 1 listopada 2014 r. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, że stan jego zdrowia ulega ciąglemu pogorszeniu, ma zaniki pamięci, stany depresyjne i lękowe, napady padaczki, co uniemożliwia mu podjęcie pracy i funkcjonowanie w codziennym życiu (odwołanie, k. 1 -3 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji. W ocenie organu rentowego odwołanie nie daje podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie, k. 26-27 akt sprawy).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony A. M. od dnia 01.01.02.2002 r. do dnia 31 października 2014 r. pobierał rentę rodzinną po zmarłym w dniu 06.10.1996 r. ojcu M. M. ostatnio na podstawie decyzji z dnia 31 października 2011 r. (decyzja k. 71 akt rentowych).

Dnia 25 września 2014 r. A. M. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. o przyznanie prawa do renty rodzinnej po ojcu na dalszy okres (wniosek k. 74 akt rentowych).

Rozpoznając wniosek ubezpieczonego organ rentowy skierował go na badanie przez Lekarza Orzecznika, który orzeczeniem z dnia 21.10.2014 r. nie stwierdził całkowitej niezdolności do pracy, stwierdził natomiast, że wymieniony jest częściowo niezdolny do pracy do 31.10.2017 r. (k. 76 akt rentowych). Z uwagi na złożenie przez ubezpieczonego sprzeciwu od ww. orzeczenia (k.15 akt lekarskich) sprawa została przekazana do rozpatrzenia przez Komisję Lekarską ZUS. W orzeczeniu z dnia 21 listopada 2014 r. Komisja Lekarska ustaliła, że wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy (k. 78 akt rentowych).

Decyzją z dnia 27 listopada 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu A. M. prawa do renty rodzinnej po zmarłym ojcu M. M. (decyzja z dnia 27.11.2014 r. k. 79 akt rentowych).

Biegli sądowi neurolog psychiatra i psycholog w opinii sporządzonej na zlecenie Sądu rozpoznali u ubezpieczonego padaczkę, upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim, okresowy zespół bólowy kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego bez upośledzenia jego ruchomości i uznali ubezpieczonego za częściowo niezdolnego do pracy na stałe. Biegli wskazali, iż ubezpieczony leczy się na padaczkę od dzieciństwa, aktualnie leczony jest preparatem karbamazepiny w niedużej dawce, a z dokumentacji medycznej wynika, że napady padaczkowe występują znacznie rzadziej niż wcześniej, jak również że od wielu lat nie było modyfikowane leczenie a dawka leku przeciwdrgawkowego jest niska. Padaczka stanowi przeciwwskazanie do pracy na wysokości, przy maszynach w ruchu i wysokiej temperaturze, pracy w bezpośrednim kontakcie z energią elektryczną, ostrymi narzędziami, przy akwenach wodnych, do prowadzenia pojazdów mechanicznych, co powoduje, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy. Biegli nie stwierdzili całkowitej niezdolności do pracy z powodu padaczki z rzadkimi napadami, wskazując, że ubezpieczony jest zdolny do wykonywania prostych prac fizycznych na poziomie „0”. Biegli wskazali, iż schorzenie kręgosłupa bez istotnego upośledzenia jego ruchomości bez objawów korzeniowych i ubytkowych neurologicznych nie powoduje niezdolności do wykonywania pracy fizycznej. Deficyt intelektualny na poziomie upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim oraz aktualne objawy psychopatologiczne uwarunkowane zmianami organicznymi w ośrodkowym układzie nerwowym nie powodują całkowitej niezdolności do pracy u ubezpieczonego. Stosowane od 2011 r. leczenie farmakologiczne i zachowanie przez ubezpieczonego abstynencji pozwoliło na uzyskanie poprawy stanu psychicznego i zmniejszenie częstości napadów padaczkowych. Dokumentacja medyczna z PZP w M. wskazuje jednoznacznie na poprawę funkcjonowania i przystosowania społecznego ubezpieczonego. Stan psychiczny ubezpieczonego jest stabilny, od dnia 2011 r. nie występują objawy wytwórcze psychotyczne. Orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 09.02.2015 r. nie konweniuje z danymi zawartymi w dokumentacji medycznej z PZP w M. (opinia biegłych k. 48 i opinia uzupełniająca k. 73-74).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie A. M. nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych renta rodzinna przysługuje uprawnionym członkom rodziny osoby, która w chwili śmierci miała ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy lub spełnia warunki wymagane do uzyskania jednego z tych świadczeń. Krąg członków rodziny uprawnionych do renty rodzinnej ujęty w art. 67 ust. 1 ww. ustawy obejmuje: (1) dzieci własne, dzieci drugiego małżonka oraz dzieci przysposobione, (2) przyjęte na wychowanie i utrzymanie przed osiągnięciem pełnoletności wnuki, rodzeństwo i inne dzieci, z wyłączeniem dzieci przyjętych na wychowanie i utrzymanie w ramach rodziny zastępczej lub rodzinnego domu dziecka, (3) małżonka (wdowę i wdowca) oraz (4) rodziców. Osoby te muszą nadto spełniać warunki określone w art. 68-71 tej ustawy. Jak stanowi art. 68 ust. 1 pkt 3 ustawy dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione mają prawo do renty rodzinnej bez względu

na wiek, jeżeli stały się całkowicie niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolne do pracy przed ukończeniem 16 roku życia lub w okresie do ukończenia nauki w szkole, jeżeli przekroczyły 16 lat życia, jednak przed osiągnięciem 25 lat życia.

W niniejszej sprawie biegli sądowi neurolog, psychiatra i psycholog po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną zgromadzoną w aktach sprawy oraz po zbadaniu ubezpieczonego stwierdzili, że rozpoznane u ubezpieczonego schodzenia czynią go częściowo niezdolnym do pracy, brak jest natomiast podstaw do uznania ubezpieczonego za całkowicie niezdolnego do pracy z powodu padaczki z rzadkimi napadami i rozpoznanego obecnie zaburzenia psychopatologicznego. Biegli wskazali, iż ubezpieczony może wykonywać proste prace fizyczne na poziomie zero z ograniczeniami jak przy padaczce. Wskazali również, że stosowane od 2011 r. leczenie farmakologiczne i zachowanie przez ubezpieczonego abstynencji pozwoliło na uzyskanie poprawy jego stanu zdrowia psychicznego i zmniejszenie napadów padaczkowych. Opinia biegłych jest logiczna, spójna, należyście uzasadniona, ponadto biegli należyście uzasadnili stanowisko co do poprawy stanu zdrowia ubezpieczonego. Wobec braku u ubezpieczonego przesłanki całkowitej niezdolności do pracy, która powstała przed 16 rokiem życia i trwałaby nadal po 31.10.2014 r. A. M. nie spełnia przesłanki z art. 68 ust. 1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Wobec powyższego odwołanie ubezpieczonego nie zasługiwało na uwzględnienie i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc, orzeczono jak w sentencji wyroku.